

Хоће ли Универзитет у Осло бити саучесник у фалсификовању историје?

Изражавамо најштрији протест због тога што Универзитет у Ослу организује изложбу која нема за циљ да исприча истиниту причу о југословенским партизанима. Постоји много доказа да вођа пројекта Горана Огњеновић има јасну и врло изражену антисрпску агенду у норвешким новинама и медијима. Због тога не желимо да нас представљају људи са таквим ставовима и да они буду ти који причају приче наших очева и дедова.

ОУ треба да има на уму реакције након што је изложба приказана у Фалстад центру. Изложба је изазвала веома негативан публицитет у медијима што се продубило супротности међу етничким групама из бивше Југославије у Троделагу.

Ми Срби у Норвешкој, многи од нас потомци жртава хрватског геноцида над нашим народом током Другог светског рата, снажно се ограђујемо од изложбе у садашњем облику и вођству и очекујемо да ОУ заустави овај пројекат.

У случају да се изложба ипак реализује, организоваћемо демонстрације под слоганом "НЕ историјском ревизионизму приче о нацистичким жртвама".

Изјава Горане Огњеновић у новинама ВГ од јуна 2011. год. да су Срби били мањина у логорима у Норвешкој, директно је фалсификовање историје. Када дође до великих трагедија, нарочито за време рата, веома је тешко доћи до тачних података о свим жртвама. Али 70 година после рата, Југословенско-норвешко друштво располаже чињеницама за 4268 заробљеника од којих су 3841 или 89% били Срби. Позивамо се на податке доступне из претходних истраживања и чекамо резултате додатних истраживања која су у току на Универзитету у Тромсу под окриљем Нарвик центра, који ће, између осталог, бити објављени у докторској тези.

Свесни смо да је било и хрватских, босанских, македонских и словеначких затвореника у тим логорима и желимо наравно да одамо почаст успомени на њих. Нажалост, у данашњој Хрватској постоје јаке снаге која уместо да раде на миру и помирењу, раде на умањењу броја српских жртава фашистичког терора усташког режима. Сматрамо да је пројекат који води Огњеновић наставак таквог квази-истраживања.

Према нашим сазнањима, Огњеновић није могла да изнесе конкретне резултате истраживања који оспорују чињеницу да су огромну већину међу затвореницима сачињавали Срби. Када вођа пројекта не успева да добије чињенични основ за своје тврдње да су Срби били у мањини, она покушава да српским жртвама додели неку другу националност.

Илустроваћемо то једним примером: у Хитлеровим концентрационим логорима било је и немачких Јевреја. Ипак, нико не може да преправи историју да су убијени Немци а не Јевреји. Веома много Срба је било послато у концентрационе логоре у Норвешкој само зато што су били Срби, као део хрватске усташко-државне политике истребљења Срба током Другог светског рата. Ову важну чињеницу пројекат покушава да замагли.

Застрашујућа је изјава Огњеновићеве у Дагсависену где она сугерише да су Срби из Хрватске православни Хрвати који имају мало тога заједничког са Србима из Србије. То је погрешно. Ми смо један народ са заједничким идентитетом.

То је иста она реторика коју је хрватски фашистички вођа Анте Павелић користио у својим говорима. Ово се тешко може тумачити другачије него као наставак застрашујућих идеја које су

требало да буду мртве и сахрањене падом Трећег рајха 1945. Наш идентитет је српски, а не хрватски или босански.

Прокламовани циљ руководства фашистичке хрватске државе током Другог светског рата био је да се уништи идентитет и култура српског народа, а изгледа да је то исто и намера ове изложбе.

Такође снажно реагујемо на то што је вођа пројекта у неколико наврата мешала тематику око жртава геноцида над Србима током Другог светског рата са трагичним догађајима из сукоба 1990-тих година и да је то често чинила са јасном антисрпском реториком.

О озбиљности овог пројекта говори и то да су хрватски и босански амбасадори позвани као партнери у пројекту, али не и српски амбасадор. Ово ће накнадно изгледати као непријатност за ОУ која би могла утицати на поверење у веродостојност и независност универзитета. Ако ова изложба буде дозвољена, сматраћемо Универзитет у Ослу саучесником у давању легитимитета овом мутном начину размишљања.